

Leendő mártélyiakat köszöntöttek

Egy császári, egy galgamácsai, egy szegedi és egy szentesi család kapott tegnap telket Mártélyon. Összesen tizenhét család jelentkezett az ország minden részéből a község önkormányzata által meghirdetett ingyentelekprogramra, melynek célja, hogy megőrizze a kis létszámú iskola önállóságát. A családoknak három éven belül be kell építeniük az ezer négyzetméteres közművesített telket, amit nyolc évig nem adhatnak el.

– A képviselőkkel arról döntötünk, hogy ingyentelek osztásával próbálunk meg olyan családokat a faluba csábítani, melyekben három vagy annál több gyermek van. Az akció akkora sikerrel járt, hogy az eredetileg tervezett négy telken túl az ősszel vagy jövő tavasszal újabb nyolcat kell kialakítanunk – mondta *Balogh Jánosné* polgármester. Az ingyentelekprogramot azért hirdették meg, hogy önálló maradjon az iskola, ugyanis a 2008/2009-es tanévtől csak az az intézmény maradhat szuverén, amelynek hetedik és nyolcadik osztályában többen tanulnak, mint tizenöt. Mártélyon kevesebben lettek volna a hetedikesek és nyolcadikosok, ha nem lép az önkormányzat.

A jelentkezők közül nem mindenki szeretne, illetve tud építkezni, de ennek ellenére Mártélyra kívánnak költözni. Ezért az önkormányzat nemcsak telkeket oszt, hanem albérlési lehetőségeket is kínál a betelepülőknél.

A községben tegnap vendégül látták mind a tizenhét érdeklődő családot. A faluházban rövid ismertetőt tartottak a faluról, majd bemutatták nekik az óvodát és az iskolát. Ezt követően építési, valamint bankszakemberek beszélgettek velük a különféle lehetőségekről.

Délutánra maradt a mindenki által már nagyon várt esemény: a sorsolás. Ekkor derült ki, melyik az a négy szerencsés család, amely az első körben hozzájuthat a telkekhez. Fortuna végül a galgamácsai (Pest megye) *Oravecz József*éknek, a császári (Komárom-Esztergom megye) *Rigó József*éknek, a szegedi *Zámbori Zoltán*éknek, valamint a szentesi *Berki Sándor*éknek kedvezett.

A most kisorsolt telkek egyen-

ként ezer négyzetméteresek, s teljesen közművesítettek. A családoknak három éven belül be kell építeniük, valamint nyolc évig nem adhatják el.

– Jelenleg anyósoméknál lakunk öt gyermekünkkel. A szomszédtól hallottunk erről a lehetőségről, s belevágtunk. Zsófi lányom jövőre lesz első, a 13 éves Dávid fiam pedig szeptemberben hetedik. Jó lenne, ha mind a ketten Mártélyon tanulhatnának – árulta el a szegedi *Zámboriné Pintér Szilvia*, aki két kisebb gyermekével gyesen van, a nagylánya pedig középiskolás.

Rigó Józsefék már meghirdették császári házukat. Amint sikerül rajta túladniuk, már kezdik is az építkezést új ingatlanukon. A család fő elmondta, nagyon jó lenne, ha minél kevesebb hitelt kellene felvenniük, ehhez azonban az kell, jó áron keljen el a mostani házuk.

Bérci Tamásné iskolaigazgató tegnap körbevezette az érdeklődőket az intézményben. Tőle tudtuk meg, hogy az idei tanévet 115 diákkal zárták. Húsz nyolcadikosuk ballagott el, de csak nyolc elsőst írtak be szüleik, így 103-an kezdik el a 2007/2008-as tanévet.

KORMOS TAMÁS

A HELYIEK VÁRJÁK AZ ÚJAKAT

■ **Katona-Kis Gyuláné** maga se tősgyökeres mártélyi, 1969 óta lakik családjával a faluban. Ezért ő igazán tudja, hogy a helyiek nagyon vendégszerető emberek, s gyorsan befogadják az idegeneket, ahogy ezt velük is tették. Mind a három gyermeke itt járt iskolába, ezért nagyon örül annak, hogy önálló maradhat továbbra is az intézmény.

A császári Rigó Józseféknek négy gyermekük van, de azt szeretnék, ha az ötödik már itt születne

Fotó: Tésik Attila

A Tisza szeli ketté a folyamostelepi üdülőparadicsomot

Élet a szegedi félszigeten

Tíz méter széles telkeket takarnak a fák

Fotók: Frank Yvette

Ha a tápéi komp lejárataánál tovább haladunk a tőlés oldalán Szeged felé, akkor egy nyaralókkal, takaros hétvégi házakkal beépített félszigetre jutunk. Az itt lakók szerint a hőmpölygő Tiszával körülölelt üdülőtelep-nél nincs szebb nyaralóhely száz kilométeres övezeten belül.

Ahogy haladunk egyre beljebb a helyiek által csak Folyamostelep-ként ismert félsziget szívébe, úgy válik egyre világosabbá számunkra, hogy miért is állítják az itt lakók: ehhez fogható üdülő-központot keresve sem találni a környéken. Cölöpökre épített kis lakok, takaros házikók egész sora, nyugalom és friss levegő. A Tisza két ölelő karjával szorítja magához a félszigetet. Jobbról a régi téli kikötő bukkan elő a burjánzó bokrok mögött. Innen még az itt horgonyzó egykori idegenforgalmi látványosság, a Szőke Tisza is csinosabbnak látszik. Ahogy a túloldalon tovább me-regetjük az épületeket és bekukantunk az udvarokra, egyre inkább biztosak leszünk abban, hogy sokan nem csak hétvégenként járnak ki pihenni ebbe a csöpp üdülőparadicsomba – jó néhányan ki is költöztek.

– Elnézést, mondana néhány szót arról, hogyan élnek itt? – kurjantunk be egy házikó udvarára, az ott szorgoskodó gazdához. Ha némán megállunk a kapu előtt, akkor sem maradunk észrevétlenek – hamar felkeltjük a csaholó kutyák érdeklődését. Gyorsan kiderül, a lehető legjobb helyen járunk, ugyanis a Tápéi Vízügyi Üdülőtársulat elnöke, *Törzsy Károly* nyit kaput. A

Péter István főttétit süt a kertjében

nyugdíjas jogász is azok közé tartozik, akik kiköltöztek a telepre. – Eppen a tavalyi nagy árvíz előtt téliésítettem a nyaralómat. Kül-ső szigetelést kapott és a központi fűtést is kiépítettük. Igaz, hogy a posta nem jár be ide, de internet lehetőségünk van, így egyáltalán nem vagyunk elzárva a külvilágtól.

Azt is megtudjuk, hogy a tíz méter széles telkeken a '70-es árvíz óta 960 centiméter az alsó küszöbszint. Tavaly 1000 centiméter fölé duzzadt a Tisza vízszintje, így majd minden telektulajdonos pórul járt. Károlyék nappaliját is elárasztotta a folyó. – Nézzenek csak át az egyik szomszédunkhoz, ők még most is takarítják a házukat!

A nyugdíjas *Ferenczi János* valóban nagy munkában van, a fiával dolgozik. – Azért vártunk a felújítással, mert még nem szaradt ki rendesen az épület. De már jól haladunk a meszeléssel és a festéssel – invitál beljebb bennünket. A falakon valóban jól látszik, meddig ért a víz. Ami bútor meg tudtak mozgatni a két kezükkel, azt kihordták, de így is sok tönkrement. – Húsz éve van itt nyaralóknk, de a tavalyi volt az első eset, hogy betört a víz. Több köbméternyi homokot kell elszállítanunk, hogy használni tudjuk majd a partot – vezet le bennünket a gazda a kerten keresztül a vízhez. A mólót is muszáj lesz megjavítani, aztán kerülhet csak a helyére.

– A tavalyi árvíz miatt voltak, akik megszabadultak a nyaralóiktól? Csökkent az értékük? – kérdezzük *Törzsy Károlyt*, aki jó gazdaként kísér bennünket házról házra. – Nem mondhatnám, mindenki ragaszkodik a telkéhez. Ritkán hallani itt eladó nyaralóról. Legutóbb egy kis, faházás telek kelt el, úgy három és fél millió forintért.

*Péter István*ék is régi tulajdonosok a telepen. '85 óta van házuk a félszigeten. A roppant barátságos házigazda és felesége, *Erzsébet* éppen főttétit sütnek a kertben, de szívesen invitálnak beljebb. A fürdőszobával, konyhával, nappalival, hálószobával felszerelt kétszintes nyaraló emeleti erkélyéről csodálatos kilátás nyílik a Tiszára. – Gyakran lejárók horgászni a mólóra és mivel itt nem zavar be a Maros, tiszta a folyó, fürdőzni is szoktunk. Pont most olvastam a lapjokban, hogy 24,6 fokos a víz, úgyhogy mindjárt megyünk is megmártózni.

HORVÁTH LEVENTE

FÉLSZÁZ TAG

■ A Vízügy 1969-ben osztotta fel a Folyamostelep saját dolgozói között. Előbb bérbé adta 99 évre, utóbb, 1993-ban, tulajdonba kerültek a telkek. A félsziget három útját és a benne lévő közműveket közösen vásárolta ki a társulat és ezek közös tulajdonban is maradtak. A félsziget régi téli kikötő felőli oldalára beépítési tilalom érvényes. Jelenleg 53 tagunk van – tudtuk meg a Tápéi Vízügyi Üdülőtársulat elnökétől, *Törzsy Károlytól*.

Nem látják rózsaszínben...

Gettó a Mars tér szomszédságában

Folytatás az 1. oldalról

– Köhögök éjjel-nappal. Biztos van itt parlagfű is. Pedig 61-ben, amikor ide költöztem milyen gyönyörű park volt! Akkor kijöttünk ide a gyerekekkel, most az unokámat nem merem kiengedni – ezt már a szemben lakó *Ibolya* panaszkolta. Az unoka különben sem szívesen játszana itt, a betoncsúszda például cseppet sem hívogató. „Lipityóka” is volt – közli egy férfi, aki – ki gondolná – nem itt lakik, csak erre járt.

Ibolya azt mondja: a szomszéd házból is itt sétáltatják a kutyákat, aminek naponta látják a nyomát.

– Kihozzam a hűtőből a parlagfűvet? – kérdezte *Albertné Sebők Mária*, aki a növényt bizonyítékként tartja a jégszekrényben. Kullancs is van – mondta, bár ennek bizonyítékát nem ő őrzi, hanem a házat takarító asszony – a bokáján.

Körbesétáltunk az udvaron, a leko-

nyult fülű macska követett. Összefűjt falak, rozsdás bádoglemez erkélyek, lelakatolt ajtók. Kerékpárgumi, pálinkás üveg, csikkek. Papucsos férfi ment el mellettünk kigombolt ingben. Zsíros kenyeret harapdált. A Kossuth Lajos sugárút felől nem lehet bejönni, a Párizsi körút és a Mars tér felől nyitott udvart itt zárt faajtó védi. A zárat néhány-szor már megrongálták. Kívülről felirát: „Ne rángasd! Zárva!” A gyengébbek kedvéért.

G. ZS.

KÖZÖS LÓ

■ A házak közötti tér már nem az IKV-é, de még nem is közterület. Körülbelül másfél éve nem sikerül eldönteni, kié – tudtuk meg a terület önkormányzati képviselő-jétől, *Lauer Istvántól*. Mivel a tulajdonviszony nem egyértelmű, így az sem: kinek kellene rendben tartani.

Romlás, pusztulás mindenütt...

Fotó: Karnok Csaba

Délépítő ötmilliárddal tartozhat

MUNKATÁRSUNKTÓL

A hitelezők keddig jelenthették be a felszámolást végző cégnél, hogy mennyivel tartozik nekik a szegedi Délépítő Zrt., amely februárban vált fizetésképtelenné. A határidőig összesen 312-en jelezték igényüket. Noha az adatok feldolgozása még folyamatban van, összességük – az eddigi összesítés szerint – meghaladja az egymilliárd forintot. Ehhez még hozzáadódnak a banki követelések. Lapunk információja szerint összesen több mint ötmilliárd forinttal tartozik a volt építőipari cég a hitelezőinek. Ugyanakkor a Délépítőnek jelentős kintlévősége is van, amely becslések szerint elérheti az egymilliárd forintot.